

האירה פניך על עבדך

יצא לאור ע"י

מערכת ברסלב

החומר הנשמה של
מבקשי ה' בארזי הברזי
שק' רבינו הקדוש
רבי נתמן מברסלב ז"ל

שנת רשפ"ג

קרה - חוק"ב

אבי מורי ע"ה היה בעל מלאכה במושא ומתן באמונה, ומטבע הדברים לא היה באפשרותו לקום בכל לילה בחצות, אולם הוא לא הניח לעצמו לטשטש את האמת, הוא חזר ושינן לעצמו שבאמת מוטל על כל איש ישראל לקום בחצות הלילה ולקונן על חורבן הבית כנפסק בשו"ע, ובוה שאין באפשרותו לעמוד על כך לא משנה את האמת! ואכן במשך כל שנותיו הוא רק השתוקק ונכסף תמיד בכל מאודו לקום בחצות! מונח בזכרוני יום יום כאשר התחיל את סדר יומו לפנות בוקר בהתבודדות, היה יוצא אל חצר הבית המוקף אילנות ועשבים, ובין הדברים היה מוציא מפיו את רצונו וכיסופיו העזים לקום בחצות הלילה! וכך במשך קרוב לחמישים שנה הוא רק נכסף והשתוקק על כך! הוא לא הניח את רצונותיו בכל השנים! וכשהגיע ל"בן שיישים לזקנה" הניח את כוח הפועל שלא להגיע ולהוציא אל הפועל את ערצת כיסופיו לה נכסף כל השנים לקום כל לילה בחצות ולערוך אותו כראוי!! אבי מורי ע"ה התבטא שלולי היה משתוקק כל השנים לכך ספק גדול אם היה זוכה בסוף להשיגה...

לשמע דברי טעם אלו ומלתה ר' בערל-דיין ומשלים לדבריהם: לפי זה לא רק שהרצון לא מרפה את האדם מן העבודה, אדרבה, הרצון הוא כוח המחזיק את האדם שלא ירפה מן העבודה בכל עת! הרצון הוא כוח הפועל שלא יטוש האדם את עבודתו יתברך בשום מצב - יהיה איך שיהיה!

אף ר' נפתלי הירץ-דער סוחר נרגש ומוסיף: הפלא ופלא! אנו למדים מכך גם שאף מי שמונח בשפל המצב, אם יהיה חזק ברצונות וכיסופים יזכה לבסוף לעלות במסלה העולה בית א-ל, ולא יטמע חלילה בדברי הבאי ורעות הוח בהבלי העולם.

ר' יוסל-מתבודד מבקש את רשות הדיבור להוסיף נדבך נוסף במעלת הרצון: עד כאן דיברנו בפועל הרצון אשר על ידה נשאר האדם מחובר לקודש וסופו להתעלות שוב, אמנם מוהר"ת (הלכות עובי הלכה 2) מגלה פן נוסף עמוק יותר בענין הרצון.

בדבריו מבואר שיעקר סיבת ירידת הנשמה לזה העולם הגשמי בגוף גשמי הוא רק בשביל הרצון, כי השי"ת יודע שיעקר תכלית הטוב הוא לזכות לרצון בשלימות, וזה ידוע שכל כמה שרחוקים מדבר הנרצה יותר משתוקקים אליה, על כן ירדנו לזה העולם שהוא רחוק מהתכלית כדי להשתוקק ולכסוף אל השי"ת! ועצם הרצון וההשתוקקות הוא הוא נקודת העבודה! רצון בוראנו יתברך הוא שנכסוף ונשתוקק אליו מזה העולם הגשמי! כלומר הרצון אינו רק כלי אשר על ידה נאחזין בקדושה, אלא הרצון הוא עצם העבודה שהשי"ת מצפה מוננו מזה העולם הגשמי!

ר' שמעורל-תמים מתרגש כולו ומסכם: הרי לפנינו עוצם שגב יקרת הרצון! מצד אחד יש בה עבודה נפלאה של המתן! שהאדם יכול לעמוד ימים ושנים בהשתוקקות וכיסופים חזקים לזכות להתקרב אל השי"ת, ובסוף אכן יזכה להגיע למה שכסף ורצה זה רבות בשנים! מאידך גיסא מגלה לן רביה"ק ז"ע שעצם הכיסופים והרצונות הם עיקר העבודה! על זה ירדנו לעולם הזה השפלו בכיול! יתברך משתוקק לקבל מאתנו רצונות וכיסופים ממקום רחוקינו! אשרינו מה טוב חלקינו!

חבורה טז'טטין

לעשות רצונך אלוהי הפצתו...

נס תוקף מעלת הרצון יש בה טעם לפגום בחיוב העבודה המוטלת על האדם?

חיש מהרה אין ר' חצקל-שמש לעבר הקאווע שטיבל' וחזר תוך דקות ספורות כאשר בידו הימנית קנקן תה ורוחח ובזו השמאלית ערמת כוסות זכוכית והכריז לפני בני החבורה: התיישבו נא סביב השולחן ויחד נלבן העניין על בוריו. התיישבו כולם ור' חצקל עומד ומשמש עליהם במזיגת כוס משקה חם לקרב הלבבות.

ר' אייזיק-למדן קימט את מצחו במחשבה כמה רגעים ופתח את פיו בחכמה: הנה בעיני העולם מקובל לקשר ענין הרצון כהגדרה של "אונס רחמנא פטריה", דאם האדם הפץ להשיג ולהגיע לדרגה כלשהו בעבודת ה' והוא מן הנמנע אליו מאיזה סיבה שיהיה, אז הוא מרגיע את נפשו הכמורה בזה שהיה לו ע"פ רצון לזה, ומחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה...

אמנם רביה"ק ז"ע (ליקו"מ קמא תורה לא) מגלה לנו הבנה עמוקה בענין הרצון, שכאשר האדם מצפה ומייחל לזכות לאיזה דבר שבקדושה, אזי לא "יסתפק" ברצון, אלא יקח את הרצון והכיסופין ועבוד עמהם! הדיינו שלא יניח את הרצון בשום מצב, ואף אם אי אפשר לו כרגע להשיג התכלית הנרצה, ואף אם יעבור עליו ימים ושנים שמרגיש בנפשו שעדיין לא זכה כלל להתקרב ולהתעלות, אע"כ לא יניח את הרצון בשום אופן ובשום זמן, אלא מתמיד יכסוף ויצפה בכליון עיניים להתקרב אל הקדושה ואל האמת, ובעת שיחה ותפילה יגלה ויוציא בפיו את כיסופיו ורגעוניו מתי אזכה גם אנכי להתקרב אל הקדושה, ויחפץ וישתוקק ברצון חזק תמיד להשי"ת ולתורתו יהיה איך שיהיה...

ובכל הזמן הזה לא יעלה בדעתו שכיסופיו ורצונותיו הולכים לריק ח"ו, אלא ידע ויאמין שעל ידי כל בקשה ודרישה שדורש ומבקש להתקרב אל השי"ת ולעבודתו, הוא באמת זוכה לשבר חכמות ברזל להתקרב אל הקדושה, וסוף כל סוף כשיהיה אמין וחזק לבקש ולכסוף תמיד - בוודאי יזכה לעלות להתקרב אל השי"ת כרצונו! ואז יראה להדיא שפעל גדולות בכל תנועה ותנועה...

ר' יענקל-עובד לגם לגימה קטנה מוהתה המהביל המונח לפניו ופנה לבני החבורה: אפרוש לפניכם דוגמא חיה לכך,

זה עתה הסתיימה תפילת שחרית כוונתיך בהתלהבות דקדושה, בני החבורה נאחזין זה ביד זה ויוצאים בריקוד נלהב לזמר ולהודות לה, 'חדשים לבקרים רבה אמונתך', טוב להודות לה' על המזרה שהאיר ביום חדש ובהיר, על הרכוש הגדול שכבר זכו לרכוש ביום זה, חבילות של מצוות, הנחת טלית ותפילין, קריאת שמע, תפילת שחרית וכל המצוות הנלוות אליה, אשרינו מה טוב חלקינו!

כשון רגלי המרקדים מתיישב ר' נפתלי-הירץ-דער סוחר על מקום מושבו, ומתחיל ב'שיעוריו' הקטנים עליהם הוא מקפיד לעבור מיד אחר תפילת שחרית טרם יצא לפעול במושא ומתן באמונה, ראשית סדר חוקו הלא הוא בספרי רביה"ק ז"ע, להתחיל את היום בדת דקדושה בהארת אור הצדיק על כל היום.

בשלה ובענימות הוא קורא במקום המסומן בו הוא אוהז בספה"ק 'שיחות הר"ן': 'ולעבוד ה' איני יודע מי הוא שיוכל לומר שיעבוד את ה' לפי גדולת הבורא ית', רק העיקר היא הרצון, להיות רצונו חזק ותקף תמיד להתקרב אליו ית', ואע"פ שהכל חפצים ורוצים לעבדו, אע"כ אין כל הרצונות שוין, ויש חילוקים רבים ברצון, אפילו באדם אחד בכל עת ובכל רגע יש חילוקים גדולים בין הרצונות, והכלל שיעקר הוא הרצון והכיסופין שיהיה כוסף תמיד אליו ית', ובתוך כך מתפללין ולומדין ועושין מצוות!'

ר' נפתלי הירץ נושק בערגה את הספר וסגרו בעדינות, תוך כדי שהוא מתענג להעמיק במחשבתו על הדיבורים הנפלאים שלמדו כעת במעלת וחשיבות הרצון שהיא העיקר.

ר' שמעורל-תמים אשר קיפל את טליתו בשולחן המסומן האזין לשיחת לימדו של ר' נפתלי הירץ, ושאלה נצנצה במוחו, הוא ניגש אליו והציע את שאלתו לאמר: אמור נא ר' נפתלי הירץ ידידי, האם אין בשיחה כזו מקום לטעות להוריד מן האדם עול העבודה והסתפק ברצון לחוד, באמרו לנפשו דן לי ברצון ואיני צריך לעבוד על עצמי במעשה ממש ביגיעה לעשות רצון קוני?

כאילו מאלהים נאספו בני החבורה כולם מסביב לשמע שאלה זו, כלום אמת יש בדברי, האם אכן כאשר מעלים על

חדשורת במערכת

רצונות וכיסופים בערים, תעניתים וסיומים, העליות והירידות עד שהגיע אל המנוחה ואל הנחלה

תמיד רצית להבין ספה"ק לקוטי מוהר"ן? סדרת שיעורים נפלאים שווה לכל נפש ב'דורתה המנחת' תורה ס"ב

למה נסע המגיד הידוע רבי שבתי יודלעוויטש זצ"ל לאומאן על ר"ה?

קלאריקט עם ר' אברהם שמוחה האלף הי"ז - ק"י

חוקה: 2/5 >

חוקה: 700/1 >

חוקה: 9/3/1 >

אמעריקא: 646.585.2985
ארה"ק: 02.560.7387
ענגלאנד: 0330.390.0487
בעלגיע: 323.808.1775

מבקשי השם שמצאו מנוח
בצל רבינו הקדוש

בציון המדתי

הר"ר אברהם פלאוויץ הי"ו - בארא פארק

הפעם הראשונה שהרגשתי שיש דרך גם בשבילי

ימי נעודי בק"ק 'סקווירא' מאנטריאל'

גדלתי בקהילה קדושה 'סקווירא' במאנטריאל באוירה מרוממת של תורה וחסידות, הורי שיחיו חינוכו אותי במסירות על דרך התורה והעבודה כל השנים, אבי שליט"א לקח אותי הרבה להסתופף בצל צדיקי הדור לחזות בעבודת קדשם, פעמים רבות זכיתי להתחמם לאורו הבהיר ולראות 'עבודת עבודה' אצל הרה"ק מטאהש זיע"א, אם זה בימי חג ומועד או בסעודות ראש חודש שנהג לערוך ברבים, וכך ינקתי ושאתי בשנות ילדותי רוח דקדושה 'מיט א פאריצטיטישקייט' בשאיפות ורצונות שאף אני אזכה ואגדל בתורה ועבודה בהתרוממות הנפש כאשר ראיתי אצל צדיקי הדור.

כמובן שכל הענין של רביה"ק ז"ע היה רחוק ממני כרחוק מזרח ממערב, בקהילה בה גדלתי היה מובן ביותר ה'איסור' הנורא להביט בראיה כל שהוא לצד הזה, ומי מדבר על עיון או לימוד בספרים, הס מלהזכיר.

בסיום שנות הלימוד בתלמוד תורה נכנסתי לשיבה קטנה דקהילתנו 'סקווירא', או אז הבחנתי שהרצונות והשאיפות שבקרי לעבוד את ה' בתורה ותפילה כראוי אינם עולים בקנה אחד עם המציאות, הבטתי בקנאה על בחורי החמד שהצליחו לעסוק בדברי תורה ולעבוד את ה', והשתוקקתי אף אני להתעלות ולהצליח, אמנם לא היו לי את הכלים הראויים להוציא את שאיפותי מן הכוח אל הפועל, על כן החלטתי כי הרי בכל אופן לא אצליח לעלות בשליבות סולם העבודה, וא"כ מוטב לי 'ליהנות מהחיים' כפי ראות עיני בשר, התחברתי עם בחורים חלשים בתקה ששם אמצא את האושר...

עבור תקופה שמתו פעמי אל עבר הליבה ב'שיכון סקווירא' המעטירה, אך גם שם לא מצאתי דרך ומסילה ראויה בשבילי, על כן גמרתי בדעתי לעשות חיל בעבודה גשמית ולהרויח ממון, כמובן שבחור צעיר לימים היוצא לשוק יש בזה סכנה ממשית על כל חייו הרוחניים, אולם כבר הבטיחנו איבנו אב הרחמן 'כי לא יטוש ה' את עמו' ולא ידח ממנו נדח, וברוב רחמי וחסדיו נפגש עמי אחד מיקירי ישראל שגם שם והציע לי לעבוד אצלו - לאחר מכן נודע לי שהלה עשה כן במטרה זו להצילני מרדת שחת - וכך עבדתי אצלו תקופה ארוכה והתחברתי עמו, לבד אשר היה ערליכער איד ועובד ה' בתמימות היה לו גם לב חם ומבין, שוחחתי עמו רבות על הרבה מושגים ועניינים, וכך גם יצא לי לדעת שהוא לומד 'ספרי ברסלב' והיה לו הרגש לדעת רביה"ק ז"ע.

עליה לארה"ק והשהות בין אנ"ש במקומות הקדושים

אחר זמן מה אחר הוא החליט לעלות אל עבר ארצנו הקדושה, והוא הסכים לקחת אותי עמו, הורי

הוא פתח ושער לדופקי בתשובה בכל מקום שהם!

ועם כל זאת הגם שב'שכל' הבנתי את כל זאת לא הפנמתי שאכן הכוונה אלי לעובדא ולמעשה, ולא אמרתי אז את ה'תיקון הכללי', ואך כשכבר הייתי על בדרך חזרה לארצנו הקדושה תפסתי את עצמי: רבנו של עולם! האם שוטה אני? הרי נסעתי עד לאומאן, התפללתי ורקדתי שם, שוחחתי על דא ועל הא, אך את העיקר השלכתי אחר גוי, 'תיקון הכללי' לא אמרתי... היה לי אז עגמות נפש נוראה שאי אפשר לתארה, וקיבלתי געגועים וכיסופין לשוב לציון רביה"ק ז"ע ולתקן את אשר קלקלתי...

קרבת אלקים אף לאנשים פשוטים

וכך במשך הזמן שמעתי דיבורים על ענין ההתבודדות, חברי לקח אותי לעיר סנהדריה בירושלים להתבודד ולדבר אל השי"ת, והנה אני מבחין ורואה יהודים עומדים שעות ארוכות ומשיחים את כל ליבם להשי"ת, ממש נתקיימה בהם מקרא שכתוב 'שפכי כמים ליבך נוכח פני השם'.

עמדתי נרגש ונפעם נגד מחזה זה, עומדים להם יהודים פשוטים - לא בעלי מדריגה ולא בעלי השגה, יהודים פשוטים ביותר! וליבם שלם עם השי"ת לשיח לפניו כל אשר בלבבם כדבר איש אל רעהו! ראיתי בזה קרבת אלקים נפלאה שלא הייתי עד לה עד עכשיו!

וחשבתי אולי גם אני יכול לזכות לזה, והתחלתי קצת להסתכל בספרי רבינו, אבל כיוון שגדלתי במקום שהתנגדו באופן נחרץ לדעת רביה"ק ז"ע היה לבי כבד עלי בהרגשה שאיני עושה כדת... הרי גדלתי שברסלב גרוע יותר מכפירה.

חקירה ודרישה אחר סיבת ההתנגדות

לכן אמרתי אל לבי אחכמה לחקור על מה יצא הקצף, מה הסיבה שנחלקו על רביה"ק ז"ע ועל דרכו, חקרתי בחקירה ודרישה בכל המקומות שהיה התנגדות, ניגשתי אף לאנשים זקנים באים בימים בכמה קהילות קדושות אשר עיקר ההתנגדות הוא אצלם, ונפשי בשאלתי: הגידו נא לי סיבה המתיישבת על הדעת מה היה המחלוקת על רביה"ק ז"ע, וכולם הודו לי בפה מלא שבאמת אין מענה ברור בפיהם על מה היה ההתנגדות...

ואכתי, בואו ונחשב חשבוננו של עולם! אם ישנם אלפים יהודים ברחבי תבל המתקרבים להשי"ת בדרך זו, יהודים מכל הגוונים ומכל הדרגות, אנשים מורמים מעם מצד אחד ואנשים פשוטים ביותר מצד שני, הרי זה מחייב אף אותי לנסות ללכת בדרך הזה, אולי אמצא מזור ותרופה לנפשי המשתוקקת אף היא לקרבת אלוקים!

מהפך בכל מהלך החיים בלימוד ספרי רבינו

החלטתי להתחיל ללמוד את ספרי רביה"ק ז"ע, התחלתי ללמוד ספה"ק שיחות הר"ן שיחה אחר שיחה, וכך נכנסתי יותר ויותר בדעת רביה"ק ז"ע ע"י לימוד ספרי הקדושים, טעמתי טעם ה'אינגרשער וויין', ולראשונה בחיי קיבלתי חשק ותשוקה לעבודת ה', איני יודע אם במשך כל השנים עד אז היה פעם שלמדתי באמת, אף פעם לא ישבתי באמת ללמוד... אבל ע"י הלימוד בספרי רביה"ק ז"ע קיבלתי חשק זיך צו זעצן לערנען; חשק לקיים מצוותי יתברך בתכלית התמימות; קיבלתי רצון ותשוקה לעשות רצון בוראי! נכנסתי לשיבה, קבעתי חברותות ללמוד יחד, עד כדי כך שהתחלתי לקום בחצות הלילה להתבודד ולעבוד את השם, כפי שהזכיר רביה"ק ז"ע שעיקר עבודת איש הישראלי הוא לקום בחצות, הכלל העולה הוא שעי"י הלימוד בספרי רביה"ק ז"ע קיבלתי טעם וחיות נפלא בכל מהלך החיים וביסודי היהדות!

עוד זאת ראיתי את כלל אנשי שלומינו, והבנתי

שיחיו הגם שלא היה דעתם נוחה מזה לא היה להם ברירה אחרת, המה ראו במו עיניהם שאיני יכול להישאר על עמדי שם, והנה יש אחד שכבר הוכיח את עצמו ומסכים לקחת אותי עמו - מה טוב, וכך זכיתי לעלות אף אני לארצנו הקדושה.

ראשית דרכנו בארץ הקודש היה לפקוד את המקומות הקדושים אשר בה, קברי תנאים ואמוראים ושאר קברי צדיקי הדורות קדושים אשר בארץ המה, בגליל ובשאר ערי הפרוות בארץ, אז יצא לי לראשונה לראות מקרוב את אנשי שלומינו ולהבין קצת את הילך הרוח, ראיתי איך נראית תפילה בהשתפכות הנפש, איך נראית תיקון חצות ולימוד התורה בהתלהבות, הבנתי שיש כאן חיות נשגבה שלא מעלמא הדין! יש כאן משהו!

הנסיעה לציון הקדוש והארה בנדולת רביה"ק ז"ע

זכיתי באותה תקופה אף לפקוד לראשונה את ציון רביה"ק ז"ע - אף שעדיין לא הייתי מחובר כלל לדעתו הק' ולימוד ספריו הק' - נסענו לקראת חג השבועות למעז'בו' לרגל יומא הדילולא של אור שבעת הימים מרן הבעש"ט הקדוש ז"ע, ושבת לפני חג שבתנו באומאן, הייתי כל כך רחוק מענין רביה"ק ז"ע שאפילו לא אמרתי שם תיקון הכללי! אהבתי את ה'מצב' והחיות שמסביב הציון הקדוש... הריקודין השמחה והמחאת כף שהיה שם...

ברם, רביה"ק ז"ע לא הניח אותי לבוא שם על חינו! בעצם יום השבת ניגש אלינו אחד מאנשי שלומינו ושאל אותנו לאיזה חסידות אנו משתייכים, חברי אמר לו 'סקווירא', אז הלה שאל: האם הרבי שלך יכול להצילך ולייצב את מצבך? השיב לו חברי שאינו יודע, התחיל הלה לדבר בהתרגשות באמרו: 'הנה כאן אנו נמצאים במקום מנוחת רביה"ק רבי נחמן מברסלב ז"ע שהבטיח שכל מי שיבוא על ציונו הקדוש ויתן פרוטה לצדקה ויאמר עשרה מזמורי תהלים של 'תיקון הכללי', הוא יניח את עצמו לאורך ולרוחב שהאדם הוא יזכה לתקן פגמי נפשו!' הלה סיים ואמר: 'לך נא ושאל לרבי שלך אם יכול להבטיחך כדבר הזה...'.

הדברים יצאו מפיו ונכנסו עמוק בלבי, 'תפסתי' שאכן יש כאן ענין אחר לגמרי! רביה"ק ז"ע הבטיח דבר מופלא כזה מה ששום צדיק אחר לא הבטיח! האדם יכול לילך ולפקוד כל קברי הצדיקים ולהישען על גודל כוחם וזכותם שיעמדו לו, אך כשיגיע זמנו להתייצב לפני בית דין של מעלה לאחר מלאות ימיו ושנותיו, האם יוכל להעמיד את הצדיקים הללו לדין לעמוד לימינו ולהושיענו? אבל רביה"ק ז"ע לקח את האחריות על עצמו! הוא הבטיח בפני שני עדים תלמידי הנאמנים שכל מי שיבוא על קברו ויתן פרוטה לצדקה ויאמר התיקון הכללי הוא יתקן אותו! רק שיחזר מכאן ולהלאה שלא יעשה בזמנו כמובא בדבריו ז"ל בחיי מוהר"ן, הרי זו הבטחה שיצאה מפי הצדיק שאינה שבה ריקם!

שאלה:

יש משהו שמפריע לי, והוא: מה שחסידי ברסלב רצונם תמיד לעשות נפשות לחסידותם, שיהיו עוד ועוד ברסלבער חסידים. והדבר מתמיה אותי, מדוע הם חפצים בזה. הרי 'איש על מחנהו ואיש על דגלו'?

האירה עיני

ליבן ובחור יסודות בדרכי החסידות

יהיה עוד יהודי שיחיה חיים טובים עם העצות והאור של רבינו הקדוש.

הדבר היחיד שרבינו 'מוכר' לכל מי שמוכן לשמוע, הוא: ריינע אידישקייט, ועצות ודרכים נפלאים אין לזכות למה שכל יהודי צריך ורוצה לזכות.

ורק אם האדם 'תפוס' במחשבות של חצרות ו'פארטייען' אין דעתו פנויה לשמוע דברי אמת, אלא מחשבתו טרודה לחשוב האם זה ברסלב או לא...

ועל כך יש לזכור:

כל ענין ה'חסידות' אשר התחדש מזמן מרן אור שבעת הימים הבעל שם טוב זיע"א, אינו ענין של חצרות ו'פארטייען', אלא אור של חיפוש ובקשה אין להתקרב להשם יתברך. וכל גדולי הצדיקים והחסידים חיפשו וביקשו היכן הם יכולים למצוא מזור לפשם, להתעורר ולהתחדש, להתנומם ולהתעלות, לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. ובחיפושיהם היו נודדים ממקום למקום, מחצר לחצר, ומצדיק לצדיק, עד אשר מצאו את שאהבה נפשם.

גם הרה"ק רבי נתן זיע"ע - תלמידו הגדול של רבינו - לא הגביל עצמו דווקא לאיזה חצר ו'פארטיי', וחיפש וביקש אצל כל צדיקי דורו, 'הלא המה הרה"ק רבי ר' זושא זיע"ע, והרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"ע, והרה"ק הרבי ר' ברוך ממעיזבו זיע"ע, והרה"ק רבי גדליה מליניץ זיע"ע, והרה"ק רבי שלום מפראביטש זיע"ע, ושאר גדולים זכרונם לברכה' (כוכבי אור, א.ו.) וכך גם אחר התקרבותו לרבינו הקדוש, לא זזה חביבותו מצדיקי דורו (וכפי שהוא כתוב בעצמו במכתבו, עיין 'עלים לתרופה', מכתב מיום ה' וישלח תקציה).

שכן, כך דרכו של מחפש ומבקש; אין הוא מוגבל לחצר או פארטיי, אלא מחפש ומבקש לקבל את האמת ממי שאמרה. וכן אינו מרגיש מאיום כשמישהו בא לדבר באזנו דיבורי אמת העלולים לעזרו לעבודת ה'.

החסידות אינה פארטיי, ובכלל זה גם חסידות ברסלב אינה פארטיי. כולנו מחפשים ומבקשים לעשות רצון ה', וכשאנו מוצאים אצל הצדיקים האמיתיים דברי אמת, אין אנו מונעים אה הטוב לעצמנו, אלא רוצים למלאות כל הארץ דעת את ה' כמים לים מכסים, במהרה בימינו אמן.

המגיד זכרונו לברכה, היה איש עשיר ומיוחס, והיה מתנגד לאנשי המגיד, וסיפרו לו אנשי מזה האיש, ואמרו להם שיראו לקרב אותו אליו, ולהשתדל בזה מאד ולהתפלל להשם יתברך שיעזור להם, וכן עשו עד שעזרם ה' שהביאו אותו להמגיד ז"ל ונעשה איש כשר ירא שמים" (ליקוטי מוהר"ן, קסב. עיי"ש עוד באריכות).

גם המקרב-נפשות הגדול - הרב הקדוש רבי נתן זיע"ע - לא פתח במפעל קירוב לשם קירוב. אלא השלבת שבערה בלבנו, פרצה החוצה והדביקה רבים.

לאחר הסתלקותו של רבינו, ישב רבי נתן בבית המדרש ולמד בהתמדה, ולא חשב כלל ללכת ולקרב נפשות. וכפי שהוא מספר על עצמו:

"וישבתי בבית המדרש ולמדתי בתמימות פוסק ושאר ספרי קודש, ונעלם ממני ולא ידעתי שעדיין אפשר גם עתה להאיר באיזה נפשות ישראל, לעוררם לעבודת השם באמת כפי מה שקיבלתי ממנו זכרונו לברכה" (ימי מוהר"ן ח"א, פא).

לא היה לו שום תוכנית או רצון לפתוח במסע של קירוב "אך אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק בי, כי דיבורי הקדושים האמתיים שהשאר בי דיבורים חמים כנחלי אש היו כאש עצור בעצמותי ונלאיתי כלכל לא אוכל להתאפק, והייתי מספר ומדבר בתמימות עם בני הנעורים מהתכלית של זה העולם, ובתוך דברי הייתי מספר להם מעוזו נוראות נפלאות תורותיו ושיחותיו ומעשיותיו ועצם נוראות גדולת קדושתו, עד שהתחילו דברי להיכנס בלבם קצת ונתעורר לבם קצת לחשוב על תכליתם הנצחית, עד שהיו משתוקקים לשמוע ממני דברי אלקים חיים הנובעים ממעיני הישועה של אדוננו מורינו ורבינו הנורא זכר צדיק וקדוש לברכה" (שם).

ועתה, שים לב, אח יקר:

לחסידות ברסלב אין 'טיש', ואין תמונות שבהם רואים 'חלק מהקהל', ואף אחד מאתנו לא הולך להרוויח אם

שואל יקר, לא עלינו תלונותיך כי אם עליך...

אם אתה מוצא במקומך עצות ודרכים נפלאים אשר על ידם יכול כל אחד באשר הוא שם להתקרב להשם יתברך; אם יש לך עצות טובות ומתוקות אין יכול כל אחד להתמיד בתורה הקדושה, ולהתפלל בכוונה, ולעבוד את ה' בשמחה - מדוע אין 'אתה' עוסק להאיר אור זה הלאה, לנשמות ישראל הצמאים?!

וכי אין אתה מרחם על אחיך? הרי נמצאים אנו בדור אשר עליו ניבא הנביא "הנה ימים באים נאום ה' אלקים והשלחתי רעב בארץ, לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי השם". חסידישע יונגעלייט ובחורי חמד מבקשים עצה ותרופה, וחיות ומתיקות בתורה ותפילה ועבודת ה', וחיוזק ועידוד נגד ריבוי הירידות והנפילות העוברים על כל אחד מאתנו. וכי מדוע לא תדאג להחיותם ולהדריכם?!

ואם אין לך עצות כאלה אשר אתה מרגיש שהם יכולים לעזור ולהושיע לכל בר ישראל - מה לך כי תלין על מי שיש לו עצות כאלה, ואינו מונע טוב מבעליזי?! - - -

אדרבא ואדרבא; כל אחד מישראל אשר מוצא מזור לנפשו, וזוכה לראות את האור כי טוב - חובה כפולה ומכופלת מוטלת עליו להיטיב מטובו לאחרים, ולהחיות עם רב.

הא למה הדבר דומה? לאדם המהלך בארץ ציה ועייף בלי מים, ויפקח אלקים את עיניו וירא באר מים, נחל נובע מים זכים המשיבים את הנפש. ואחר שתותו לרוייה, וימלא את התמקת מים לרוב, ויהי מדי פגעו באיש צמא ועייף, וישקהו מים ההחיות נפשו. האם נרטון ונטען: מדוע אתה משקה ממימך לכל באי עולם? או שמא להיפך: נשבחהו ונשמח בו...

והוא הדין לעניינינו: מי שמשקה לאחרים ממימי הנחל נובע מקור חכמה, אין זה בא מתוך רצון להגדיל את חצר החסידות ומספר אנשיה, אלא לגלות לעוד יהודי את העצות המופלאות והמתוקות, ואת דברי ודרכי ההתחזקות הנפלאים המשיבים את הנפש.

זה מה שעשו תמיד תלמידי הבעש"ט והמגיד - הם חיפשו להפיץ הלאה את האור הגדול שמצאו, ואף השתדלו בכל עוז לקרב נפשות אל המעיין היוצא מבית ה'. וכמסופר לדוגמה על תלמידי המגיד: "בימי

ואלו יעמדו על הברכה

<p>מחיר: 500 גליות</p> <p>מרדכי דוד שיף</p> <p>יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 500 גליות</p> <p>דוד שמואל ניסכובים</p> <p>יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 500 גליות</p> <p>שמעון דן הלפרין</p> <p>יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 1000 גליות</p> <p>בעריש סאנדער</p> <p>קרת יאק חבי ובעריש</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 500 גליות</p> <p>חיים שבער</p> <p>יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 500 גליות</p> <p>מאיר ווייס</p> <p>יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 1000 גליות</p> <p>שמואל טייטלבוים</p> <p>שליטא ופוליאכטער</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 1000 גליות</p> <p>ארי לייב גאלדשטיין</p> <p>יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>
<p>מחיר: 500 גליות</p> <p>יעקב מרדכי פריעדמאן</p> <p>מאנשטשטיק</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 500 גליות</p> <p>אליעזר חשיין</p> <p>שליטא יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 500 גליות</p> <p>יצחק ענגעל</p> <p>יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 1000 גליות</p> <p>חנניס בן לאה</p> <p>יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 500 גליות</p> <p>חיים שפירא</p> <p>יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 500 גליות</p> <p>עקיבא שמעון ווייס</p> <p>יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 500 גליות</p> <p>עקיבא שמעון ווייס</p> <p>יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>	<p>מחיר: 500 גליות</p> <p>טוקאיייר</p> <p>יחסיים</p> <p>לרגל שמחת הולדת בנו למז"ט</p>